

RECEP AYI, REGAİB GECESİ ve YAPACAKLARIMIZ

Euzubillahimineşşeytanirracim

Bismillahirrahmanirrahim

Elhamdülillahi Rabbilalemine hamden kesiran mübareken tayyiben fih. Kema yenebegı li celali Vechihi Vel aziymi sultanik. Es-selatu vesselamu ala seyyidina evveline vel ahirin. Muhammedin ve alihi ve sahbihi ec-main. Ve men tebihu bi ihsanin ila yevmiddin. Emma badü

Çok muhterem, çok değerli, aziz kardeşlerim Allahu Teâlâ hazretlerinin affının, mağfiretinin, rahmetinin cûşa geldiği; rahmet der-yalarının taşıdığı mübarek, nurlu bir gecede bulunuyoruz. Bu çok müstesna, çok şahane gecenin hayrından, feyzinden, nurundan Rabbim cümlemizi faydalandırsın. Mahrumlardan eylemesin. Kapısında mahrum olmuşlardan eylemesin. Recep ayı; Recep, Şaban Ramazan diye isimlendirilen bir mübarek mânevî mevsimin ilk merhameti, ilk devresidir. Sevgili Peygamberimiz Muhammed Mustafa *sallallahu aleyhi*

ve sellem “Recep, Allahu Teâlâ hazretlerinin ayıdır.” buyurmuştur.

«رَجَبُ شَهْرُ اللَّهِ، وَشَعْبَانُ شَهْرِي، وَرَمَضَانُ شَهْرُ
أُمَّتِي. أَبُو الْفَتْحِ فِي «أَمَالِيهِ»، عَنِ الْحَسَنِ مُرْسَلًا.»

Her şey Allah’ındır, biz de Allah’ın kullarıyız. Aylar da Allah’ın aylarıdır, dünya da ahiret de O’nundur. Mülk O’nundur, Recep’in Allah’ın ayı olması yine bizim içindir. Yine bizim faydamızdır. Bize müjdedir çünkü Allahu Teâlâ hazretleri bu ayda nice nice kullarının tövbesini kabul ediyor, Allah’ın ayı olmasından. Allahu Teala hazretleri yanlış durumda, yanlış fikirde, yanlış amelde, yanlış işte, yanlış istikamette olanları doğruya irşad eylesin, tövbe-i nasûh ile dönmeyi nasip eylesin. Kendi yolunda yürümeyi nasip eylesin. Rızasını kazanmayı nasip eylesin. Dünyası, âhireti mâmur olan kullardan olmayı cümlemize nasip eylesin. İmam Beyhaki’nin rivayet edildiğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Hazretleri buyurdular ki:

«مَنْ أَحَبَّ أَنْ تَسْرَهُ صَحِيفَتُهُ، فَلْيُكْثِرْ فِيهَا مِنْ

الِاسْتِغْفَارِ. هَب، ض، عَنِ الزُّبَيْرِ.»

Rûz-i mahşerde kullar kabirden kalkıp divana durdukları, amel defterleri açılıp hesabın başladığı zaman defter-i âmâle yazılan fiillerin, yapılan amellerin kendisini sevindirmesini isteyen kimseler çok tövbe ve istiğfar eyesinler.

a. Nefs Nedir? Niçin Yaratılmıştır?

Aziz ve muhterem kardeşlerim; biz Hazreti Âdem atamızın çocukları, ademoğulları nefis denilen bir iç varlığa sahip kılınmışız. Ona da hamd olsun, nefis de Allah'ın bir ikramı. O da bizim hizmetimizde, o da bize lazımdır. Onun da yaradılışı hikmetli, hiç şüphe yok. Her şeyi güzel. Rabbimiz bizi korumak için, kollamak için, yönetmek için, dinlendirmek için, sevindirmek için, zinde tutmak için bir yönetici yerleştirmiş içimize nefis diye.

Kendimiz, egomuz, enemiz, iç varlığımız dediğimiz bir âlem var, dışımızda da başka bir âlem var. Eğer bu nefis, bu içimizdeki varlık

Allahu Teâlâ hazretlerinin emirlerini öğrenemezse; eğer bu nefis müslüman olmazsa insanın hali yaman olur. Dışından müslüman olması yetmiyor. *La ilahe illallah* demesi ile iş bitmiyor. “Dünya var ve dünyayı sevmek her hatanın kaynağıdır.” diyor.

Dünyayı sevmemek mümkün mü? Çevremizde ağaçlar, dağlar, ovalar, denizler... Fâni dünya. Süslü, müzeyyen, hoş sevmemek mümkün mü? Ama sevmemek lazım. Çünkü ondan daha güzeli var. Bu güzel hayata yaşamak için geldiğimizde yaşamımızın, sağlığımızın korunması için Rabbim içimize bir koruyucu görevli nefsi koyduğundan bizim amacımız yaşamak olmuş.

Yaşamı güzel bir şekilde sürdürmek olmuş. Rahat etmek olmuş, güzel yemek olmuş, güzel giyinmek, hoşça vakit geçirmek olmuş. Ama bu yaşamanın gaye olması, hayatın esas olması, her şeyin yaşamak için olması, her şeyin bu dünya için olması, her şeyin insanın rahat etmesi için olması, her şeyin para kazanmak için olması, her şeyin itibar görmek için

olması, her kötülüğün başı olur. Tüm kötülükler oradan çıkıyor.

Gerçekten öyle, çok doğru. *Hubb-ud-dünya re'sü külli hatietin*. Her hatanın kaynağı incelenirse bizim şu fâni dünyaya bağlanmamız, şu yaşamı sevmemiz ve gayeyi ona döndürmemiz, güzel yaşamak yapmamız. Her şeyi ona göre tanzim ettiğimizde her hata buradan kaynaklanıyor. İnsan o zaman rüşvet almaya, hırsızlık yapmaya, zulmetmeye başlıyor. İnsan o zaman can almaya başlıyor. Sırf kendisi yaşayacağı için başkasını öldürüyor.

Gayesi dünya olduğu zaman insan öldürür, insan çalar, insan zulmeder. insan Merhametsiz olur. İnsan hayvan gibi olur. *Ülâike kel en'âmi belhüm edallu*. Hayvan desek hayvanlara hakaret olur, zavallı hayvanların nesi var. Hayvanlardan beter. Çünkü hayvanların hiç olmazsa akılları yok, muhakemeleri yok. Kur'an-ı Kerîm'den daha başka muhakeme kabiliyetleri yok. İçgüdülerine göre hareket ederler, davranışlarını ayarlarlar.

Ama Allahu Teâlâ hazretleri insanoğluna akıl vermiş. O akıl o nefsi dizginlemezse gayesi

dünya olursa o zaman işte insanların hali görüyorsunuz. Çevrenize bakın, kâfirleri görün. Niye bu adamlar müslüman olmazlar. Papazları örnek göstereyim. Allahu Teâlâ hazretleri eski kitapların hepsinde İslâm'ın geleceğini bildirmiş. Resûlullah Efendimiz'in geleceğini haber vermişken onlar kitaplarda onun müjdesini görmüşken niye İslâm'a gelmezler? Niye âşikâre olduğu halde hakikatler gözlerinin önüne serildiği halde müslüman olmazlar?

Çünkü hubbu'd-dünya gözlerini karartmıştır. Hubbu'd-dünya her hatanın başıdır. Saltanatlarından vaz geçemezler. Altınlarından, gümüşlerinden, ziynetlerinden, rahatlarından vaz geçemezler. Onun için hayvanlardan da aşağı olurlar. Hayvanlardan da daha zararlı, zalim olurlar. Daha gaddar olurlar, daha yırtıcı olurlar. Dünyanın en yırtıcı, en canavar mahluku haline gelirler. Bir dünya var, işte burası. Bir âhîret var, orası ebedî hayat. Âhîret Allahu Teâlâ hazretlerinin vaad-i sâdıkıdır. Bu dünya imtihan sahasıdır.

«مَنْ أَحَبَّ دُنْيَاهُ أَضْرَّ بِآخِرَتِهِ، وَمَنْ أَحَبَّ آخِرَتَهُ
أَضْرَّ بِدُنْيَاهُ. أَلَا فَآثِرُوا مَا يَبْقَى عَلَى مَا يَفْنَى. حم،
ك، حب، هب، ق، عَنِ أَبِي مُوسَى.»

Dünyayı sevip gayesi dünya olanlar âhîrette zarara uğrarlar. Dünyaya çalıştı mı insanlar âhîretini zarara uğratırlar. Vazifelerini yapamazlar en aşağıdan. Onun ötesinde dünyalık yarışında, geçim kavgasında, yaşam savaşında zulmederler, affetmezler, zarar verirler. Ebedî hayatlarının hüsrana dönmesine sebep olurlar.

Âhîretini seven mü'minler de bazı dünyalık menfaatlerinden mahrum kalabilir. Dünyada bazı sıkıntılara uğrayabilir. Biz bu durumda ne yapacağız. Bizim halimiz ne olacak, dünya ile ilgili. Dünya tatlı ama fâni. Dünyanın kendisini çeşitli hataların kaynağı. Ama birçok insan bu yerin içine girmiş. Bu mücadelenin içinde uğraşıyorlar. Kendileri ona göre düzenlerini kurmuşlar. Mafyalar bunun için çalışıyor, ordular bunun için hareket ediyor. Dünya sev-

gisinden dolayı dünya fitne ve fesat dolmuştur. Ancak işte Müslümanlık burada belli oluyor. Onun için Bakara sûresinin başında Allahu Teâlâ Hazretleri müttakîlerin vasıflarını sayarken:

﴿هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾¹

Allahu Teâlâ Hazretlerinden müttakî kullarına en başta gelen övgü onların gayba inanası. Âhiret var, hesap var. Bu dünyada yaptıklarının âhirette muhakemesi olacak. Zerre kadar hayır işleyen hayrın karşılığını görecek. Zerre kadar şer gizli kalmayacak. Şerrin de cezası var.

İşte mü'min ile kâfirin farkı. İnsanları birbirinden ayıran en önemli özellik bu. Bizi Avrupalılardan, Amerikalılardan, kâfirlerden ayıran özellik; biz o âhirete inandık. İslâm inancının en önemli hükmü âhirete imandır. Hesap var. Âhiret var. Peygamber Efendimiz'in muhakeme tavsiyesidir. "Fani olana bakmayın." BÂki olanı fânî olana tercih edin. Ebedî olanı

¹ 2/Bakara, 2-3

alın, gelip geçici olana kanmayın, diyor peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz.

İşin püf noktası bu, hayatın imtihanının en önemli noktası. Bütün inançların birbirinden ayrıldığı, değer kazandığı, değer kaybettiği nokta burası. Rabbimiz bize bu yoldan ayırmayın, bu hesaptan ayrı hesaplara düşürmesin. Fâni dünyanın fâni lezzetlerine takılı kalıp âhîreti ihmal edenlerden eylemesin.

Onun için mü'min ezalara cefalara uğrayabilir. Mü'min imanından dolayı sıkıntıya düşebilir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Hazretleri buyuruyor ki; "Mü'min dağın başında olsa bile onu zarara uğratacak bir kimse çıkar." Bir istismarcı, kâfir, muzır, zalim ona gelir. Birisi Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Hazretlerine geldi, dedi ki:

"Ya Resûlallah seni çok seviyorum." Hakikaten mi, gerçek mi, dedi Efendim. "Gerçek Ya Resûlallah! Çok seviyorum seni." Dedi ki; o zaman imtihanlara hazır ol. Musibetlere tedbirli ol. Beni seven insanlar muhakkak sıkıntılara uğrarlar. Dağdan aşağıya taşların gümbür gümbür hızlı hızlı geldiği gibi belalar da gelir

sana. İmtihan dünyası bu. Rahat yüzü görmez. Onun için dünya mü'mine zindan olur.

«الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ. حم، م، ت، هـ

حب، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ؛ ط، ب، ك، هب، عَنْ سَلْمَانَ؛

العُسْكَرِيُّ، كَر، عَنْ ابْنِ عُمَرَ، وَالْحَسَنِ مُرْسَلًا»

Dünya mü'minin zindanıdır, kâfirin cennetidir. Kâfir rahat eder. Mü'min sıkıntı çeker. Ama korkmaz, aldırmaz. “Eğer beni öldüreler, külüm göğe savuralar. Toprağım anda çağıra, bana seni gerek seni.” Ya Rabbi yaksalar bile küllerimi havada da savursalar. Küllerimin zerreleri bile “Ya Rabbi! Ben seni isterim. Ben seni isterim der. Ben sana öyle bağlıyım.” diyor Yunus Emre.

Can sevmek ile müyesser olmaz canan

Ya bundan ümid ya tama andan kes.

b. Allah'ı c.c. Sevenin Yapacağı Şey

Canı severek sevgili ele geçmez. Ne candan vazgeçeceksin ne cânândan. Cânânı istiyorsan canını feda edeceksin. Canını seviyorsan cânâna erişmek yok. Mahrum kalacaksın.

Onun için dedelerimiz hesabını yapmışlar, âhîreti terk etmişler. Kefeni boynuna dolamış. Başına sarık sarmış. Kıldığım namaz 80 bin sevap olur diye kefenini sarık diye sarmış. Ucunu sarkıtmış terk-i diyar eylemiş. Evlatları için yaptığı helali ayırmış. “En sevaplı iş Allah yolunda hizmet etmektir.” diye canını, malını ortaya koymuş. Cihat etmiş. Allahu Teâlâ Hazretlerinin rızasını kazanmaya çalışmış. İşte başarı böyle olacak. Başarı durduğun yerde elde edilmez. İnsan canından geçmedikçe cânânına ulaşamaz.

﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾²

“Eğer siz takvâ sahibi olup da Allah’a sığınırırsanız günahlardan sakınırsanız, uzak durursanız haramlardan, nâmahreme bakmazsanız, harama el uzatmazsanız, zulüm etmezseniz, takvâ ehli olursanız, karşılaşacağınız sıkıntılara da sabırlı olursanız, takvâ sahibi olursanız kâfirler size zarar veremez.” diyor Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz.

² 3/Âl-i İmrân, 120

Kâfirlerin bize zarar vermesi nedenmiş? Bizim kusurumuzdanmış. Demek ki başımıza yağınlar, şu çektiğimiz zilletler, eziyetler, cefalar bizdenmiş. Allahu Teâlâ Hazretleri başkalarıyla bizi cezalandırıyor. Allahu Teâlâ Hazretleri en sevmediği kullarla en sevmediği öteki kulları cezalandırır. Ondan sonra hepsini helâk eder buyuruyor. Onun için dünya saadeti de âhiretin selameti de iki cihanın hayrı da Allahu Teâlâ Hazretlerine kul olmaktadır. Allahu teala hazretleri erhamerrrâhimîndir. En acıyandır, merhametlilerin en merhametlisidir, ekremü'l ekremîndir. O cömertlerin cömertidir. Temizlerin temizidir, *gaffârü'z-zünûptur*. Günahları affedicidir *tevvâbü'r-rahîmdir*. Kullarının kendisine teveccüh etmesi halinde O da kullarına teveccüh eder.

Kul ona bir adım gelirse o daha fazla gider. Bir arşın gelirse o daha fazla yakınlaşır. Kul yürüyerek giderse Allah ona daha hızlı gider. İhsan eder, teveccüh eder. Onun için kulların tövbekâr olması lazım. Hatasını anlayabilmesi lazım. “Kulların en hayırlıları hatalarını anlayıp günahlardan dönebilendir.” diyor

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz. Bu Recep ayı ne aydır? Tövbe ayıdır.

Allah'ın kullarının tövbesini kabul ettiği aydır. Recep ayı kulun temizlenme ayıdır. Recep ayı kulun günahları bırakma ayıdır. Kulun Allahu Teâlâ Hazretlerinin yoluna ayak basma ayıdır. Hatasından dönme ayıdır. Her şeyi vesilesini Rabbimiz bize ihsan eylemiş. Kulun doğru yola gelmesine, hak yola girmesine, sakinleşme ve yumuşak dönüşü sağlayacak zaman olarak Recep ayını ihsan eylemiş. Kul Recep ayında tövbe edecek, mağfiret edecek. Şaban ayında çalışacak, Ramazan ayında feyizleri, bereketleri, lütufları, rahmetleri görecek. Ettiğinin karşılığını alacak. Hasadını yapacak mahsülünü alacak.

Onun için Allahu Teala Hazretleri Recep'e bir şeref vermiş. Onu biraz daha muazzez, mükerrem şerefli zaman eylemiş. Bir de haftanın içinde en şerefli gün olarak cuma gününü, gece olarak da cumanın gecesini lütfeylemiş. Akşam namazı okundu mu Perşembe günü biter. Eskiden zaman sistemi de böyleydi. Bizim memleketimizde de ezanî zaman dediğimiz

sistemde akşam namazı okundu mu perşembe günü biter. Cuma gecesi başladı.

Katmerli bir mübarek feyiz bereket zamanı. Bir müstesna fırsat içinde bulunuyoruz. Allahu Teâlâ Hazretleri şu mübarek ayın şu mübarek gecenin hayrından bereketinden bizi mahrum bırakmasın. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz Recep ayı gelince halini değiştirirdi. Zaten güzeldi Zaten ibadet ehliydi. Ama ibadetini bir kat daha güzelleştirirdi. İbadetini daha fazla arttırırdı. Sabahlara kadar ibadet ederdi.

Namaz onun için bir külfet değildi, namaz günlük miraç idi. Onu zevk ile yapardı. “Gözümün bebeği, gözümün şenliği, gözümün nuru namaz” diye methederdi. Methettiği o namazı kılardı. Geceleri sabahlara kadar ibadet ederdi. Nitekim bu üç ayların mübarek gecelerin içinde bizim de bildiğimiz nice mübarek geceler var. Onlar da Rasulullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in hayatında nâil olduğu büyük lütufların büyük rahmetlerin ve bu güzel ibadetlerini o güzel çalışmalarına mânevî ikramları olmuş oluyor.

Recep'in 26'sını 27'sine bağlayan gece ne gecesi? Miraç Gecesi. Şaban'ın 15'i ne gecesi? Berat Gecesi. Kullarının amellerinin, rızıklarının, ömürlerinin yazıldığı; salih mi şaki mi olduğunun kaydedildiği, vefat mı edecek yaşayacak mı olduğunun belirlendiği gece. Ondan sonra Ramazan ayının içinde Kur'ân-ı Kerîm'in şهادeti ile tescil edilmiş, bir ömre bedel ve de bin aydan hayırlı Kadir Gecesi.

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim Peygamber Efendimiz'in yolunda gidelim. Başka yolların hepsi yanlış, hepsi terenni. Şu köhne dünyada şu benî Âdem dünyanın her yerinde her çeşit nizam-ı denediler. Kapitalizmi insan icat etti. İçinden çeşitli reaksiyonlar çıktı, komünizm çıktı. Her şey iflas eder. Neden. Bu sakat kalpten, bu imansız nursuz insanlardan nâkıstan kâmil iş çıkmaz. Olgun olmayan kâmil olmayandan ancak böyle uydurma iş, sonunda hatası anlaşılan, yanlış iş çıkar.

Onun için yol peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in yoludur. Peygamber

sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri buyuruyor ki: “Kim benim yolumda yürürse kim benim yolumu ihya ederse, kim benim sünnetime sarılırsa işte o beni seviyor demektir.” Ama ben Resûlullah'ı seviyorum, ilahiler okuyorum, okunurken gözlerim yaşarıyor... Sevmenin ölçüsünü veriyor Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*.

Kim benim sünnetimi ihya ederse işe o beni seviyor demektir. İhya etmiyor, sünnetine uymuyor, yolundan gitmiyor, nasihatlerini tutmuyor, Resûlullah Efendimiz'in yaşayışına aykırı başka bir yol tutturmuş. Avrupalılar gibi, şarklılar gibi, garblılar gibi yaşıyor. Kuzeyliler gibi, güneyliler gibi yaşıyor ama müslümanlar gibi yaşamıyor. Müslümanların önderi Resûlullah efendimiz gibi yaşamıyor. Resûlullah Efendimiz'i sevmiyor, sevseydi yaşardı. Sevseydi Resûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'e her şeyiyle tâbi olurdu.

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾

﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾³

Eğer seni sevip Allah'a sevdiklerini düşünüyorlarsa; de ki Allah'ı seviyorsanız bana tabi olun da Allah da o zaman sizi sevsin. Demek ki aziz ve muhterem kardeşlerim; bu Recep ayı bizim için kendimize düzen verme fırsattır. Hayatımızın muhasebesini yapma zamanıdır. Yanlışları, günahları terk etmemiz için fırsattır. İmkandır, tam zamanıdır. Onun için Resûlullah Efendimiz nasıl Allah'ın sevgili kuluyken Peygamberi iken nasıl Recep ayına daha çok itibar eder ibadete düşkünlüğü daha çok artırıyor ise siz de Resûlullah Efendimi'zin yaptığı gibi bu aylara itibar edeceksiniz, amellerinizi kontrol edeceksiniz, edeceğiz.

Fikirlerimizi gözden geçireceğiz. Bugünü ve yarını nasıl tanzim ettiğimize bakacağız. Dün akşam biraz okudum ne kadar hoşuma

³ 3/Âl-i İmrân, 31

gitti. Kardeşlerimizin hazırlamış olduğu çıkar-
mış olduğu kitaplarda “Cahil zamanı nasıl öl-
düreceğini düşünür. Âlim de zamanı nasıl can-
landıracağını düşünür.” diyor. Birisi zamanını
Allah’ın rızasına uygun, hayırlı geçirmeye ça-
lışır. Öteki “Acaba nasıl yapsam da şu geçme-
yen zaman geçse.” diye düşünür.

Kendimize çekidüzen verelim. Aziz ve
muhterem kardeşlerim gazeteleri ister iste-
mez okuyoruz. Etrafımızdaki hadiseleri takip
ediyoruz. Şöyle bir gözetleme yapacak olur-
sak görüyoruz ki; Allah’tan gayrı dostumuz
yok. Allah dostumuz olsa yeter ama bir de Al-
lah dostluğunu kazanamazsak Allah’ın sevme-
diği bir kul olursak. Müslümanların diyarları da
müslümanların inisiyatifinde değil. Irak’tan
gelmiş kardeşlerimiz vardı, konuştuk. Ben de-
dim ki: Herkes Suriye’yi bir Arap ülkesi olarak
bilir. Ermeniler çok hâkim Halep’te, Şam’da
otel arıyorsunuz Ermeni olmayan bir yer bula-
mıyorsunuz. Çarşıdan bir şey alacaksınız Er-
meni’nin olmayan dükkan bulamıyorsunuz. Er-
menilerin hâkimiyetinde, Irak da öyle. Bizim
gibi orada müslüman kardeşlerimiz var, onlar
da mağdur. Biz Suriye’ye Arap ülkesi diyoruz.

Orada da müslümanlar mağdur. Irak'ta da müslümanlar mağdur. Başka yerde de mağdur.

Biz bile kendi memleketimizde % 99 müslümanız. Nerede Müslümanların diledikleri temenni ettikleri şeyler. Nerede televizyonun yayınları nerede müslümanlar. Nerede bizim başörtü mevzusunda Ayasofya mevzusunda ve daha başka düşüncelerimiz Müslüman halkın düşünceleri. Nerede Gerçek olan durumlar. Onun için âşikârâne küçük hesapları Bırakmak zorundayız. Tasavvufî ahlâk ile ahlâklanmak zorundayız. Diyoruz ya Mesela bugün Aradan 7 Asır geçti... *Yaradılanı hoş gör yaradandan ötürü* diyen Yunus Emre gibi olamadık.

Hayatımızı ona göre tanzim edemedik. Müslüman müslümanın kardeşidir. Müslüman müslümanın dostudur. Müslüman müslümana zarar vermez. Müslüman müslümanı yardımsız yardımcısız bırakmaz. Kâfirin karşısında ezilmesine göz yummaz. Ama nerede o Müslümanlar... Nerede o Müslümanlık. Nerede o imanın ümmeti. Nerede o çalışma. Nerede o Allah'ın Rızasına uygun hareket.

c. Rabia'tül-Adeviyye'nin Güne ve Geceye Başlama Tarzı

Onun için şu başımıza gelene Allah'ın bize ihtarıdır, ikazıdır, cezasıdır diyoruz. Her dem hatadır kârımız. Sabahtan akşama geceden gündüze aylar, yıllar, ömrümüz hata ile geçmiştir. Bunu biliyoruz. Hatalarımızı düzelteyim. Bu senemizin en son senemiz olduğunu düşünelim. Hatta rahmetli Rabia-ı Adeviyye, o meşhur hatun sabahleyin uyandığı zaman “Ey Rabia bugün son günün. Hadi bakalım öleceğini bilen insan sabah nasıl hareket ederse öyle ibadet et.” dermiş. Geceye erişince de “Sabah ölecek insan geceyi nasıl geçirirse sen de bu geceyi öyle geçir.” dermiş.

Bu Recep ayı, meleklerin isimlendirdiği şu gece Regaip gecesi, Allah'ın rahmet ve büyük mükafatları kullarına verdiği şu gece bizim kendi halimizi düşünmemiz, hatalarımızı tespit etmemiz ve kendimize çekidüzen vermemiz için bir vesile olsun. İşin aslı bu. Recep'in mânâsı, Regaip'in mânâsı bu. Kulun Allah'a tövbe ettiği gündür gecedir. Yoksa cuma gecesi herkes için var ama kimisi Cuma gecesini

anlamalı geçirir. Kimisi kumar masasının başında geçirir. Yani Cuma olması fayda etmiyor.

Gündüzün en hayırlısı kulun Allah'a döndüğü gündür. Tevbe ettiği gündür. Bu gecenin hayırlı gece olması için bizler de hayatımızı değiştirelim. Cenâb-ı Hakk'ın istediği kul olmaya gayret edelim. Ömrümüzü Allah ehli olarak ehlullahla rızalullah olarak Allah yolunda geçirmeye azmedelim.

Resûlullah efendimizin tavsiyesini tutalım da, şu geçici fânî dünyayı bırakalım, dünyayı hedef almayalım, âhireti kazanmaya yönelim, hesabımızı oraya göre yapalım. Eski günahlarımıza çok tövbe edelim. Çok yalvaralım. Allahu Teâlâ Hazretlerine çok zikredelim. Geceleyin çok namaz kılalım. İnsan kalabalıkta yaptığı ibadetler ne de olsa gönlünce olmaz. Seccademizi yayalım.

Dağlar ile taşlar ile çağırayım Mevlam seni

Seherde kuşlar ile Çağırayım Mevlam seni

Dediđi gibi aşk ile şevk ile tövbe ve istiğ-farlar edelim, söz verelim Rabbimize. “Şu mü-barek gecenin hürmetine bundan sonra sana âsî olmayacağım. Günahlar işlemeyeceğim, senin yolunda yürüyeceğim. Sevdiğin kul ola-cağım Sevdiğin kullarla beraber olacağım. Ha-yatı gözüm görmüyor malı gözüm görmüyor. Senin rızan için her şeyim feda olsun.” diye bir tatlı dönüş olsun. Şu 1990 yılının Recep ayının Regaip gecesi Allahu Teâlâ Hazretleri bundan sonra geriye kalan ömrümüzü rızasına uygun Resûlullah’ın sünnetine muvaffak Resûlul-lah’ın seveceği bir şekilde Allah’ın razı olacağı bir şekilde geçirmeye cümlemizi muvaffak ey-lesin. Bu geceyi gönül gecemiz eylesin.

Fâtiha-i Şerîfe.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

2 Cemâziye'l-Evvel 1410 / 30.11.1989

Özelif Camii / Ankara

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER SOHBET-
LERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

